№ 1 (50) Krasnystaw, dnia 15 marca 1924 r. Rok IV.

PRENUMERATA: Cena numeru pojedyńczego 25 groszy.

CENY OGŁOSZEŃ: 1/2 str. na ostatniej str. 4 zł. na przedostatniej 3 zł. Drobne za wyraz 3 grosze.

ZIEMIA KRASNOSTAWSKA

Organ samorządowo-społeczny Sejmiku Krasnostawskiego.

Adres Redakcji i Administracji: Krasnystaw, Sejmik Powiatowy. (Telefon własny).

DO OBYWATELI
Rzeczypospolitej Polskiej.

Rząd obecny, powołany przez Prezydenta Rzeczypospolitej i obdarzony zaufaniem Sejmu, objął ster Państwa z silnem postanowieniem zaprowadzenia ładu w gospodarstwie publicznem, a przedewszystkiem powstrzymania spadku waluty, wynikającego z braku równowagi między dochodami a wydatkami Państwa i nadmiernego z tego powodu druku pieniędzy papierowych, niepokrytych złotem.

Sejm i Senat dla ułatwienia wyjścia z kryzysu finansowego udzieliły Rządowi szerokich pełnomocnictw, pozwalających bez zwłoki wydawać rozporządzenia, potrzebne dla uzdrowienia Skarbu Państwa i przeprowadzenia reromy walutowej.

Przedsięwzięte dotychczas środki: podwyższenie i przyspieszenie raty podatku majątkowego, wypuszczenie bonów podatkowych i pożyczki kolejowej łącznie z waloryzacją podatków i ścisłem stosowaniem oszczędności w wydatkach — dają rękojmię że już w pierwszych dniach lutego nastąpi dawno oczekiwany stan, kiedy Rząd będzie mógł wyrzec się dalszego druku pieniędzy papierowych na potrzeby Państwa.

Zapewnienie bliskości tej chwili dało Rządowi podstawę do wydania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o nowej walucie — złotym polskim, który ma zastąpić dzisiejszą markę i o statucie Banku Polskiego, któryby tę nową walutę oparł na silnym fundamencie złota i innych prawnych zabezpieczeniach. Rząd ze swej strony wyrzeka się całkowicie zwracania się do tego Banku o kredyt na swoje potrzeby, ażeby nowemu pieniądzowi zapewnić jaknajzdrowsze podstawy.

W chwili tak poważnej, mającej największe znaczenie dla przyszłości Państwa, Rząd świadom odpowiedzialności przed narodem, poczytuje za swój obowiązek zwrócić się do społeczeństwa bo od jego sumienności i gorliwości poparcia zależy szybkie i pomyślne zakończenie podjętej przez Rząd reformy walutowej.

Oddając Bank Polski w ręce samego społeczeństwa, Rząd, dla dokonania wyboru pierwszych akcjonarjuszów Banku powołał osobny Komitet Organizacyjny z osób, zajmujących wybitne i niezależne stanowiska w naszem życiu gospodarczem. Bank rozpocznie swoje czynności za parę miesięcy, wypuszczając nowy pieniądz złoty. Zanim to nastąpi, Rząd zapewni marce polskiej już wcześniej, bo w najbliższych dniach lutego, stałą wartość przez wyrzeczenie się dalszego jej drukowania na potrzeby państwowe. W tym celu Rząd odda nadzór nad Polską Krajową Kasą Pożyczkową Komitetowi Organizacyjnemu Banku.

Jaknajwiększe wysiłki muszą być zrobione w tym kierunku, aby istotnie w lutym, jak i w każdzm innym miesiącu tego roku, dochody skarbu starczyły na wypłatę pensji urzędniczych i inne niezbędne wydatki. Zadanie to po tylu latach gospodarki deficytowej jest tak wielkie, że Rrząd dokonać go będzie w stanie tylko przy współdziałaniu całego społeczeństwa w osiągnięciu należytej wydatności podatków i pożyczek wewnętrznych.

Rząd wydał już zwaloryzowaną pożyczkę kolejową oraz bony podatkowe w złotych i wyda w najbliższym czasie inne papiery zwaloryzowane i oprocentowane. Pocztowa Kasa Oszczędności przyjmuje oszczędności zwaloryzowane. W ten sposób ludność będzie mogła bezpiecznie, tak jak przed wojną, składać oszczędności pieniężne. Rząd nie dopuści, żeby ktokolwiek na takich oszczędnościach mógł ponieść stratę. Odżyć więc winien w całym narodzie zdrowy zmysł oszczędności pieniężnej i zakwitnąć na nim zdrowy kredyt państwowy, tak bardzo Polsce potrzebny.

Rząd żywi przekonanie, że wspólnym wysiłkiem własnym oraz całego społeczeństwa zdoła w najbliższym czasie dokonać dawno oczekiwanego przez cały naród przełamania kryzysu finansowego. Cel ten da się osiągnąć przez wielkie natężenie sił płatniczych społeczeństwa, przez ograniczenie wielu nawet pilnych potrzeb oraz przez usilną pracę oszczędnościową na wszystkich polach i przez wszystkie sfery.

Oszczędności muszą być stosowane nietylko w państwowej gospodarce, lecz i w prywatnej.

Miernikiem wartości obywatelskiej w każdem nowożytnem państwie jest także rzetelne płacenie podatków, kierowanie się prawdą przy deklarowaniu stanu majątkowego i uiszczania należności skarbowi we wskazanych terminach, lokowanie swoich oszczędności w kraju, a nie w obcych walutach i nie zagranicą.

Gdy wszyscy spełnią swój obowiązek, szybko nadejdą czasy normalne.

Powszechne przeświadczenie, że przywrócenie normalnych stosunków walutowych leży w interesie najszerszych warstw ludności, nadaje Rządowi pewność, że wysiłki obecne ku temu zmierzające znajdą należyte zrozumienie i gorliwe współdziałanie całego społeczeństwa przedewszystkiem w nabywaniu zwaloryzowanych pożyczek wewnętrznych i Akcji Banku Polskiego i że nawet bez zestosowania przygotowanych już środków przymusowych wszystkie podatki będą zapłacone w ustanowionych terminach.

(—) Prezes Rady Ministrów
Wł. Grabski.

Czyn obywatelski i dobry interes.

Rzadko bardzo zdarza się w życiu, aby przy zawieraniu pieniężnej tranzakcji na korzystnych dla siebie warunkach spełniano czyn obywatelski.

Sposobność taka obecnie się nastręcza. Rzeczpospolita Polska, uzupełniając swą podstwową organizację, tworzy Bank Polski, z którego zadań szerokie warstwy społeczeństwa jeszcze nie zdały sobie sprawy.

Objaśnić więc należy, iż fundament, na którym opiera się budowa nowoczesnego państwa, składa się z trzech części: naczelna władza rządowa, wojsko i bank. Są one ze sobą organicznie związane i stanowią ogniwa jednego łańcucha i nierozerwalną całość. Nie mając dotąd banku, zwanego „emisyjnym", wpadliśmy w chaos walutowy, którego dalsze istnienie podkopałoby byt państwa. Wiemy, czem jest rząd i czem jest wojsko. Czemże więc jest bank? Jest to aparat tworzący i regulujący obieg pieniężny czyli gwarantujący stałość kursu pieniędza i zapobiegający ciągłym wachaniom jego. Po drugie: bank podsyca życie gospodarcze, za pomocą szerokiego a taniego kredytu, udzielonego warstwom twórczo pracującym.

Pieniądz zaś w formie banknotów będzie zdrowym, czyli nie podlegającym wachaniom kursowym wówczas, jeżeli oparty zostanie o wartości mające bezwzględną pewność. Są niemi według teorji i wiekowej wypróbowanej praktyki: 1) złoto i kruszce szlachetne, 2) zobowiązania wekslowe nie dłuższe niż trzy miesięczne instytucyj i osób korzystających z kredytu Banku. Dzieje banków emisyjnych nie znają wypadków, aby taka gwarancja banknotowa kiedykolwiek zawiodła. Dalszą rękojmią banknotów — to ich ograniczona liczba. Wprawdzie za każdy złoty w kruszcu Bank może wypuścić trzy złote w banknotach, ale tylko na cele gospodarcze prywane, t. j. dla potrzeb rolnictwa, przemysłu i handlu i to na kapitały wyłącznie obrotowe, czyli na takie, które po krótkim czsie muszą być spłacone. Nie może bank udzielać kredytów na cele inwestycyjne, czyli na takie, które wymagają dłuższego czasu, aby mogły być spłacone.

Głównym celem Banku jest, aby wypuszczane pieniędze papierowe zamienione były w każdym czasie na złoto. Ten cel nie może być od razu osiągnięty, tymbardziej, że obecnie żadne państwo w Europie do celu tego nie doszło ale po kilku latach powinno to być możliwe.

A można z całą niemal pewnością twierdzić, że tak się stanie, ile że Bank uporał się z góry z największem niebezpieczeństwem jakie mu zagrażało. A była to możliwość zaciągania w Banku pożyczek przez rząd. Wiadomo, że potrzeby państwa są nieograniczone i że nader zgubną praktyką zaspajajane bywają—w niektórych krajach—drogą pożyczk w banku, który obowiązany jest wypuszczać w tym celu papierki. Im więcej zaś ich jest, tem więcej tracą na wartości aż schodzą do zera, jak n. p. obecnie to widzimy w Niemczech.

Tak u nas dziać się nie może, bo ustawa Banku, Polskiego na to nie pozwala, Z tem wszyskiem jednak rząd pilnować musi operacyj Banku, aby z granic ustawy nie wychodziły. W tym celu mianuje Prezesa i Wice-Prezesa Banku, a ponieważ wysocy ci urzędnicy muszą cały swój czas poświęcać wyłącznie Bankowi i nie mogą być partyjnie zależni, przesto zastrzeżono, że nie wolno im piastować jakichkolwiek urzędów w instytucjach politycnych (Senat, Sejm) i zarobkowych, co poręcza zupełną niezależność tych ważnych funkcjonarjszów.

Celem bezwględnego uniezależnienia Banku od rządu lub danego stronnictwa albo odłamu społeczeństwa, Bank będzie spółką akcyjną z kapitałem 100 miljonów złotych polskich, podzielonych na miljon akcyj po 100 złotych. Umyślnie wybrano tak małe akcje, aby umożliwić nabywnie najliczniejszym najmniej zamożnym warstwom społeczeństwa. Ma to być Bank narodu polskiego, zatem liczba akcjonarjuszów może być olbrzymia, o co właśnie chodzi. Jest to obowiązek obywatelski posiadać przynajmniej jedną akcję.

Ale jest to także dobry interes. Bank polski ma zapewniony monopol wypuszczania pieniędzy na lat 20 (przedłużenie jest przewidziane) podług zasd wyżej wyłuszczonych. Będzie mieć bezpłatne kapitały, które oprocentuje. Przynosi to znaczne zarobki. Dlatego akcje takich instytucyj zagranicznych stoją wysoko w kursie. Np. akcje Banku fracuskiego ceni się 8.000 franków za tysiąc. Nie ulega wątliwości, że akcje Banku Polskiego po niedługim czasie mieć będą podwójną lub potrójną cenę. Dochód roczny oblicza się normelnie na 12% w złocie i wyżej Śmiało twierdzić można iż niema w Polsce lepszgo i zyskowniejszego papieru wartościowego jak akcja Banku Polskiego.

Pozatem każdy akcjonarjusz może być obecny na Walnem Zebraniu, w którem rozpatrują się sprawy Banku. Będzie więc miał możność naocznego przekonania się o działalności Banku.

Umieszczenie akcyj wśród kilku bogatych grup społeczeństwa nie byłoby trudnem, nie mówiąc już o zagranicznych kaptałach, już się dobjających o te akcje.

Ale nie byłoby to pożądane, bo wówczas Bankiem zawładnęłaby pewna grupa, coby nie dało gwarancji iż instytucja należycie wypełniać będzie swe ważne zadania. Nie zostałaby też przeprowadzona naczelna myśl, aby Bank był instytucją całego narodu, a nie garstki ludzi bogatych.

Nastąpić by też musiało przejęcie akcyj przez państwo, co także jest niepożądane, albowiem druga myśl zasadnicza, aby kapitał banku został przez społeczeńswo pokryty, nie byłaby przeprowadzona.

Jeszcze tu zachodzi inny wzgląd donioslу, zagranica śledzi uważnie przebieg zapisów na akcje Banku Polskieg. Wobec niej zadokumentować trzeba, iż stać nas na sto miljonów złotych dla utworzenia Banku Polskiego.

Stosownie do art. 32 Dekretu o Ordynacji Powiatowej z d. 4/II 1919 r. Dz. Pr. Nr. 13 poz. 141) podaje się do wiadomości publicznej

Protokół № XXV

posiedzenia Sejmiku Powiatowego w Krasnymstawie z dn. 29 grudnia 1923 r.

Obecni; Starosta Wacław Krzyżanowski, przewodniczący, Członkowie: Wiktor Hendigery i Stanisław Laskowski (miasto Krasnystaw), Jan Borys i Marcin Maługa (gm. Czajki), Paweł Ciepłowski (gm. Fajsławice), Władysław Kołodziejek i Wojciech Szczepanik (gm Gorzków), Franciszek Kalita (gm. Izbica), Stanisław Bojarczuk i Franciszek Piętal (gm. Krasnystaw) Jan Ornal (gm. Łopiennik), Piotr Palonka (gm. Rudka), Kazimierz Brudziński (gm. Rudnik), Jan Kotarski (gm. Rybczewice), Kazimierz Domański (gm. Żółkiewka), Tadeusz Fleszyński i Stanisław Wrona (członkowe Wydziału Pow.) oraz Jan Olesiuk, sekretarz.

Nieobecni nieusprawiedliwieni: Władysław Bednarski (gm. Fajsławice), Wawrzyniec Antyga (gm. Izbica), Jan Haratym (gm. Łopiennik), Karol Chodun (gm. Rudka), Jan Antoszewski (gm. Rybczewice), Stanisław Mamona i Andrzej Sobczyk (gm. Turobin), Józef Dudka i Jan Poniewozik (gm. Wysokie), Jakób Boruchowski i Michał Dolecki (gm. Zakrzew), Marek Małysz (gm. Żółkiewka), Piotr Berdecki (członek Wydziału Pow.).

Delegaci zostali w sposób przewidziany w regulaminie powiadomieni o zebraniu.

Po stwierdzeniu przez Przewodniczącego dostatecznej do powzięcia prawomocnych uchwał liczby członków (17 na 30) obrady rozpoczęto o g. 2 pp.

Protokół poprzedniego posiedzenia przyjęty zostaje do wiadomości.

Następnie Przewodniczący zdaje sprawę z działalności Wydziału Pow. za okres ubiegły. Szczegółowe sprawozdanie rzeczowe i cyfrowe usłyszy Sejmik Pow. na następnem posiedzeniu po zamknięciu obecnego okresu budżetowego. Dzisiaj tylko można będzie przebiedz główniejsze etapy pracy roku ubiegłego.

Budowę drogi bitej w stronę Żółkiewki, ukończono na czwartym kilometrze. Odcinek wykończony oddany został do użytku publicznego. Ponadto zostały wykonane prace pomocnicze, jakoto kolejka od stacji kolejowej do miejsca budowy i most na rzece Wieprzu. Na stacji kolejowej pozostało kamienia na kilometr z górą.

Realizując uchwałę w sprawie budowy własnego domu, zakupiono plac wraz ze staremi murami za cenę 60-ciu miljonów mk.

Na placu tym dokonano rozbiórki starych murów, założono fundamenta i zakupiono część materjałów, jako to: cegłę, wapno, dachówkę i część drzewa.

Na parceli szkoły rolniczej stanęła stodoła, założono ogród owocowy oraz rozpoczęto planową gospodarkę, zmierzającą do utworzenia gospodarstwa nasiennego.

Wreszcie za sumę niespełna stu miljonów mk. połączono telefonami wszystkie gminy w powiecie.

Po tym sprawozdaniu wywiązała się dyskusja, po której Sejmjk Pow. powziął na wniosek del. Hendigerego jednomyślną uchwałę № 399 treści następującej:

„Sejmik Pow. wyraża Wydziałowi Pow. podziękowanie za owocną i zapobiegliwą działalność przy wykonywaniu tegorocznego budżetu".

Następnie przyjęty został porządek obrad:

1. Wydatki zwyczajne do preliminarza r. 1924.
   a) koszty administracyjne,
   b) djety i koszty podróży,
   c) utrzymanie szpitala w Żółkiewce,
   d) „ „ w Krasnymstawie,
   e) „ przytułku dla sierot,
   f) subwencja dla przytułku starców,
   g) „ „ bursy im. T. Kościuszki,
   h) służba weterynaryjna,
   i) zasiłek dla Kom. Oświaty Pozaszkolnej.
2. Dochody do preliminarza na r. 1924.
3. Zaciągnięcie pożyczki krótkoterminowej w Polskim Banku Komunalnym na cele bieżące.
4. Wolne wnioski.

Punkt 1.

Przystąpiono do rozpatrzenia niektórych pozycji preliminarza budżetowego na rok 1924. Na wstępie Sejmik Pow. na wniosek Wydziału w jednomyślnej uchwale № 400 wypowiada następującą zasadę:

„Sejmik Powiatowy ze względu na ciągły spadek marki uważa za rzecz niemożliwą ułożenie projektu budżetu w markach polskich i przyjmuje zasadę, że budżet zostanie ujęty w pewnych wartościach stałych t. j. we frankach złotych".

Bez dyskusji przyjęto w jednomyślnej uchwale № 401 następujące wnioski Wydziału w sprawie kosztów administracyjnych:

„Sejmik Powiatowy postanawia iż w roku 1924 pobory urzędników komunalnych mają być zrównane z poborami urzędników państwowych według odpowiednich kategorji płac. Etaty na r. 1924 ustala się następujące: Sekretarz w VI kat. płac, Inspektor samorz. gm., refer. finansowy i refer. gospod. VII kat. pł., kasjer VIII kat., st. kancelistka IX kat. i maszynistka X kat., woźny XVI b. Szczeble w odpowiednich kategorjach przyzna Wydział Pow.. zależnie od wysługi lat, 3% miesięcznych poborów preliminuje się na koszta leczenia, oraz 9% na wkładkę emerytalną. Razem na wydatki osobowe preliminuje się 18.959.312 tys. mk. albo 15.540 franków.

Ponadto na dod. reprezentacyjny dla przewodniczącego uchwalą się 50% poborów starościńskich co wyniesie 1.410.663 tys. mk., albo 1.424,4 fr. zł. Na wydatki rzeczowe uchwala się 421.000.000 mk. względnie 684,6 fr. zł.

Dalej po dyskusji powzięto 15-ma głosami następującą uchwałę № 402, w przedmiocie dyet i kosztów podróży:

„Sejmik Pow. uchwala członkom Sejmiku, Wydziału i Komisji dyety dzienne podnieść do wysokości 1$^1/_2$ fr. zł. Kurs ten obowiązuje już i za posiedzenie w dn. 28 grudnia 1923 r. Urzędnicy pobierać będą dyety normalne według dyet urzędników państwowych oraz dodatkowo $^1/_2$ fr. zł. bez względu na kategorję.

Również opłaty za używanie podwód podnosi się do wysokości $^1/_{10}$ fr. zł. od kilometra. Wysokość ta dotyczy kilometra podwójnego bez względu na to czy najmujący podwody korzysta z powrotnej jazdy. do której zasadniczo przysługuje mu prawo. Za każdą godzinę postoju ponad 2 godziny opłata wynosi również $^1/_{10}$ część fr. zł.".

Poczem rozpatrywano budżety szpitalne. Po dyskusji, w której budżety szpitalne w zasadzie przy-

jęto z tym jednak, że zbada je specjalna komisja oszczędnościowa, zapadła uchwała № 403, powzięta jednomyślnie, treści następującej:

„Sejmik Pow. przyjmuje budżet szpitala w Krasnymstawie w wysokości 9.871.063 tys. mk. w wydatkach zwyczajnych i 7.207.000 tys. mk. w wydatkach nadzwyczajnych łącznie na ogólną kwotę 17.178.063 tys. mk., czyli 34.068 fr. zł.

Budżet szpitala w Żółkiewce przyjęto w wysokości 2.078.000 tys. mk. czyli 5.109,5 fr. rł.

Preliminarze powyższe przyjęto z zastrzeżeniem, że gospodarkę szpitalną i przytułku dla sierot oraz pozycje budżetowe sprawdzi specjalna Komisja w skład której powołano p.p. Fleszyńskiego, Dr. Domańskiego, Łazowskiego Laskowskiego i Szpryngerową".

Następnie w sprawach opieki społecznej przyjęto jednomyślną uchwałę № 404, trości następującej:

„Sejmik Pow. uchwala do budżetu r. 1924 wstawić następujące kwoty: zgodnie z wnioskiem Komisji Opieki Społecznej, preliminować na wydatki przytułku dla sierot w Krasnymstawie kwotę równą 11.179 fr. zł. na subwencję dla miejskiego przytułku starców kwotę równą 667 fr. zł., zaś zasiłek dla bursy im. T. Kościuszki w kwocie równej 834 fr. zł.

Z koleji czł. Wydziału p. Fleszyński referuje sprawę zorganizowania w powiecie służby weterynaryjnej komunalnej. Ponieważ z funduszów ogólnych Pow. Zw. trudno byłoby uzyskać dostateczne środki na cel powyższy, przeto referent proponuje uchwalić samoistny podatek od zwierząt domowych, wpływ z którego byłby całkowicie użyty na cele weterynaryjne.

Po dyskusji w której aprobowano jednomyślnie, wniosek Wydziału, rozbieżność zaś dotyczyła tylko poboru podatku, gdyż czł. Wydziału poseł Wrona zaproponował zastosowanie do podatku od zwierząt progresji, zapadła 14-ma głosami uchwała № 405 treści następującej:

„Sejmik Pow. uchwala zorganizować w roku bieżącym komunalną służbę weterynaryjną i na ten cel uchwala podatek od zwierząt domowych.

Zasady poboru tego podatku ustali statut o pow. podatku od zwierząt domowych. Sejmik Pow. wzywa Wydział, aby po zatwierdzeniu tego podatku opracował plan pomocy weterynaryjnej w powiecie i przedstawił go na najbliższem posiedzeniu Sejmiku celem zatwierdzenia.

Sejmik Pow. uchwala dalej, że podatek powyższy pobierany będzie według następującego

STATUTU

powiatowego podatku od zwierząt dowowych

Na podstawie art. 20 Ustawy z d. II/VIII 1923 r. o tymcz. ureg. finansów komunalnych (Dz. Ust. № 94 poz. 747) wprowadza się samodzielny podatek od zwierząt domowych na rzecz Pow. Zw. Kom w Krasnymstawie.

Art. 1. Przedmiot opodatkowania stanowią:

a) konie, muły, osły w wieku powyżej 2½ lat,

b) buhaje, woły, krowy i jałówki powyżej 6-ciu miesięcy,

c) cielęta ponad 4 tygodnie do 6 miesięcy,

d) owce i kozy powyżej 6 miesięcy,

e) świnie w wieku ponad 4 miesiące.

Art. 2. O obowiązku podatkowym decyduje wiek zwierząt w dniu spisu.

Art. 3. Podatek dla zwierząt w wieku podatkowym (art. 2) wynosi rocznie:

a) posiadacz jednego konia, muła, osła 20 cent. franka waloryzacyjnego,

b) posiadacz jednego buhaja, wołu, krowy i jałówki 15 cent.

c) posiadacz jednago cielęcia 5 cent.

d) posiadacz jednej owcy, lub kozy 5 cent.

e) posiadacz jednej świni 10 cent.

Posiadacze więcej sztuk niż jedna płacą podatek podwyszony, a mianowicie o 10% za każdą sztukę więcej. Pobatek ten ma być obliczony w sposób następujący: posiadacz 2 koni płaci 22 cent; od konia, za 2 krowy po 16,5 za krowę i t. d.

Posiadacz 3 koni płaci 24 cent. od konia, za 3 krowy po 18 cent. od krowy i t. d.

Posiadacz 4 koni płaci 26 cent. od konia, za 4 krowy 19,5 cent. od krowy i t. d.

W ten sposób podwyższany będzie podatek za każdą posiadaną większą liczbę zwierząt domowych.

Art. 4. Celem wymiaru podatku Urzęoy gminne sporządzają wykazy osób, obowiązanych do płacenia podatku i przesyłają je w 2-ch egzempiarzach Wydziałowi Pow., który uskutecznia wymiar podatku i rozsyła nakazy płatnicze.

Art. 5. Podatek winien być wpłacony do Pow. Kasy Komunalnej w terminie oznaczonym przez Wydział Pow. w nakazie płatniczym.

Art. 6. W ciągu dwóch tygodni od daty otrzymania nakazu płatniczego płatnik ma prawo wnieść sprzeciw do Wydziału Pow. Sprzeciw nie wstrzymuje uiszczenia podatku w terminie.

Od orzeczenia Wydziału Pow. płatnik może odwołać się w terminach 14 dniowych do Województwa, jako I instancji, a od decyzji Województwa do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jako II instancji, a to za pośrednictwem władzy, która orzeczenie, względnie decyzję wydała.

Art. 7. Wydział Pow. w razie wyjątkowo ciężkiego położenia materjalnego płatnika, może na wniosek Rady gminnej lub Magistratu wysokość podatku od zwierząt domowych zniżyć, względnie rozłożyć na raty lub w całości umorzyć.

Art. 8. Niewpłacenie podatku w przepisanym terminie. który Wydział Pow., co rok określa i publicznie ogłasza pociąga ze sobą doliczenie odsetek zwłoki oraz ściągnięcie podatku w drodze przymusowej (egzekucji). Odsetki zwłoki wynoszą 2% od sumy za każdy miesiąc zwłoki, przyczem rozpoczęty miesiąc uważa się za cały.

Koszty egzekucji obciążają płatnika.

Art. 9. Winni wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego statutu pociągnięci będą do odpowiedzialności z mocy art. 62 Ustawy z dnia 11/VII 1923 r. (Dz. Ust. № 94 poz. 747).

Art. 10. Wykonanie niniejszego statutu powierza się Wydziałowi Pow.

Art. 11. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia po zatwierdzeniu przez władzę Nadzorczą.

Wreszcie wchodzi na porządek dzienny sprawa zasiłku dla miejscowej Komisji Oświaty Pozaszkolnej i zapada uchwała № 406, treści następującej:

„Sejmik Pow. uchwala wstawić do budżetu w r. 1924 subwencję dla Komisji Oświaty Pozaszkolnej na zakup księgozbioru dla lotnych bibliotek gminnych w wysookści 150 fr. zł. waloryzacyjnych".

Punkt 2.

Następnie Sejmik Pow. przechodzi do obrad nad dochodami Pow. Zw. Komunalnego na r. 1924. Przyczem zapada cały szereg uchwał:

W uchwale № 407, powziętej jednomyślnie wypowiedział się Sejmik Pow. co do poboru dodatku do państw. podatku gruntowego i budynkowego, a mianowicie:

„Stosownie do art. 2 i 3 ustawy z d. 11/VIII 1923 r. o tymczasowym uregul. finansów Komunalnych (Dz. Ust. № 94 poz. 747) Sejmik Pow. uchwala pobór w r. 1924 dodatku do państw. podatków gruntowych i budynkowych w wysokości 60% (w tem 10% na samorząd wojewódzki) łącznego najwyższego obciążenia gruntów i budynków położonych w powiecie krasnostawskim poza obszarem m. Krasnegostawu i 30% (w tem 10% na samorząd wojewódzkl) od gruntów położonych w obrębie m. Krasnegostawu".

W uchwale № 408, powziętej jednomyślnie:

„Sejmik Pow. na podstawie pkt. 2 art. 2 ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. o tymczasowym uregul. finansów komunalnych (Dz. Us. № 94 poz. 747) wprowadza samoistny podatek gruntowy i budynkowy od gruntów i budynków należących do Państwa. Pobór tego podatku dokonywany będzie na podstawie następującego

STATUTU

samoistnego podatku gruntowego i budynkowego od gruntów i budynków, należących do Państwa.

Na podstawie art. 20 ustawy z d. 11/VIII 1923 r. o tymczasowem ureg. finansów komunalnych (Dz. Ust № 94 poz. 747) wprowadza się na rzecz Pow. Zw. Kom. w Krasnymstawie samoistny podatek gruntowy i budynkowy od gruntów i budynków należących do Państwa.

Art. 1. Podatkowi podlegają wszystkie grunta i budynki stanowiące własność Państwa.

Art. 2. Gruntowy podatek pobierany będzie na podstawie klasyfikacji gruntów, obowiązującej dla wymiaru państw. podatku gruntowego i budynkowego na obszarach poza granicami miasta w stosunku do państw. wymiaru od zabudowań jednak w granicach nie przewyższających norm wskazanych w art. 3 ustawy.

Art. 3. Podatek gruntowy ściągają na podstawie wymiaru dokonanego prez Wydział Pow. Urzędy gm. oraz Magistrat w terminach ustalonych przez Wydział Pow., i ściągnięte sumy winny być wpłacone do kasy Pow. Zw. Kom. nie później dni 14-tu od dnia wpłaty takowej do pomienionych urzędów.

Art. 4. W ciągu 2 tygodni od daty otrzymania nakazu płatniczego płatnik ma prawo wnieść sprzeciw do Wydziału Pow. jednak sprzeciw nie wstrzymuje uiszczenia podatku w terminie.

Od orzeczenia Wydziału Pow. płatnik może odwołać się w terminach 14-to dniowych do Województwa jako I instancji, a od decyzji Województwa do Min. Spraw Wewnętrznych, jako II instancji, a to za pośrednictwem władzy, która orzeczenie względnie decyzję wydała.

Art. 5. Niewpłacenie podatku w przepisanym terminie pociąga za sobą doliczenie odsetek zwłoki w wysokości 2% miesięcznie oraz ściągnięcie podatku w prodze przymusowej. Ponadto zostaną doliczone koszta egzekucyjne.

Art. 6. Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego statutu ulegną karze do wysokości 10 mil. marek (art. 7) ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. o ile nie ma zastosowania art. 62, 63 ustawy które winny być stosowane w porządku art. 55, 66 tejże ustawy.

Art. 7. Wykonanie niniejszego statutu powierza się Wydziałowi Pow. Statut niniejszy obowiązuje po zatwierdzeniu przez władze Nadzorcze z dniem ogłoszenia".

Poczem w uchwale № 409 powziętej jednomyślnie zadecydowano o poborze dodatku do państw. podatku przemysłowego, a mianowicie:

„Stosownie do art. 8 ustawy z d. 11/VIII 923 r. (Dz. Ust. № 58 poz. 595) i na mocy ustawy z dn. 14/V 1923 r. (Dz. Ust. 58 poz. 412) Sejmik Pow. uchwalił pobór w r. 1924 dodatków do państw. podatku przemysłowego w wysokości 0,5 sumy obrotu ustalonego przez państwowe organy wymiarowe i w wysokości 25% ceny świadectw przemysłowych o ile chodzi o przedsiębiorstwa lub osoby wyszczególnione w art. 8 ustawy z dn. 14/V 1923 r. Pobór dodatków winien być uskuteczniony w myśl art. 119 ustawy z d. 14/V 1923 r. z zastosowaniem w całej rozciągłości powyższej ustawy".

W sprawie udziału w państwowem podatku dochodowym zapada jednomyślna uchwała Nr. 410 treści następującej:

„Na mocy art. 9 ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 597) o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Sejmik Pow. uchwala pobrać w r. 1924 30% wpływów państwow. podatku dochodowego osiągniętych z dokonanych przez władze skarbowe wymiarów w gminach wiejskich tutejszego powiatu".

W sprawie dodatku do państw. pod. od spożycia zużycia względnie produkcji zapada jednomyślna uchwała Nr. 411 treści następującej:

„Na podstawie art. 10 i 11 ustawy z d. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 597) o tymczasowem uregul. finansów komunalnych Sejmik Pow. uchwala pobierać w 1924 r., a) dodatki do państwow. podatków od spirytusu, wyrobów wódczanych, wina, win musnjących, piwa w wysokości 30% i 15% od innych przedmiotów, z wyłączeniem podatku od węgla, olejów mineralnych, soli i cukru; b) dodatki do opłat państwowych do patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych, spirytusowych w wysokości 100% opłaty państwowej od patentów na wyrób i 200% od opłaty na sprzedaż trunków i przetworów".

Pragnąc podwyszyć wpływ podatku od alkoholu, zanim wyżej powołana uchwała o podatkach konsumcyjnych wejdzie w życie Sejmik Pow. jednomyślnie uchwala (Nr. 412).

„Sejmik Pow. uchwala podwyższyć pobór podatku od spirytusu do wysokości 30% rządowej akcyzy (na mocy art. 10 ustawy z dn. 11/VIII 1923 r.). W myśl powyższego zmiania się odnośny art. statutu podatku od spirytusu, zatwierdzonego reskryptem M. S. W. z d. 22/II 1923 r. Nr. 899".

W sprawie opłat od umów o przeniesienie własności nieruchomej zapada jednomyślna uchwała Nr. 413 treści następująsej:

„Na podstawie art. 13 ustawy z d. 11/VIII r. ub. (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 597) o tymczas. uregul. fin. komunalnych Sejmik Pow. uchwala pobierać w1924 r. samoistne opłaty komunalne od umów za przeniesienie własności nieruchomości położonych w granicach powiatu po za obrębem miasta Krasnegostawu w wysokości 4% sumy, która służy za podstawę wymiaru opłaty państwowej od tych umów".

Następnie Sejmik Pow. przyjmuje wniosek Wy-

działu Pow. w sprawie uprawnienia podatku od przedmiotów zbytku i wygody osobistej.

„W jednomyślnej uchwale Nr. 414 przyjęto następujący

STATUT

o pow. podatku od przedmiotów zbytku i wygody osobistej.

Na zasadzie puntku 4 art. 17 tym. ordynacji powiatowej oraz art. 20 ustawy z d. 11/VIII o tymczas. uregulow. finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747) wprowadza się podatek od przedmiotów zbytku i wygody osobistej na rzecz Pow. Zw. Komunalnego w Krasnymstawie.

Art. 1. Przedmiot opodatkowania stanowią znajdujące się na terenie powiatu Krasnostawskiego, za wyłączeniem miasta Krasnegostawu: karety, powozy, wolanty, bryczki, rowery, motocykle, samochody osobowe, konie wierzchowe i wyjazdowe.

Art. 2. Od podatku wolne są przedmioty zbytku i wygody osobistej (art. 1), stanowiące własność instytucji państwowych i komunalnych.

Art. 3. Podatek wynosi rocznie:

1) od karety . . . . . 15 zł. rocznie
2) od powozu . . . . . 10 „ „
3) od wolantu . . . . . 5 „ „
4) od bryczki . . . . . 3 „ „
5) od roweru . . . . . 1/2 „ „
6) od motocyklu . . . . 10 „ „
7) od samochodu . . . . 50 „ „
8) od koni wierzchow. . . 3 „ „
9) od koni wyjazdow. . . 2 „ „

Art. 4. Celem wymiaru podatku Urzędy gminne sporządzają wykazy płatników i przesyłają je w 2-ch egzemplarzach Wydziałowi Pow. który uskutecznia wymiar podatku i rozsyła nakazy płatnicze.

Art. 5. W ciągu 2-ch tygodni od daty otrzymania nakazu płatniczego, płatnik ma prawo wnieść sprzeciw do Wydziału Pow. Sprzeciw nie wstrzymuje uiszczenia podatku w terminie. Od orzeczenia Wydziału Pow. płatnik może odwołać się w terminach 14-to dniowych do wyższych instancji za pośrednictwem władzy, która orzeczenie względnie decyzję wydała.

Art. 6. Niewpłacenie podatku w przepisanym terminie pociąga za sobą doliczenie odsetek zwłoki w wysokości 2% od zaległej sumy miesięcznie przyczem rozpoczęty miesiąc uważa się za cały, oraz ściągnięcie podatku w drodze przymusowej, koszta egzekucji obciążają płatnika.

Art. 7. Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego statutu podlegają karze w myśl art. 62—67 ustawy z d. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747).

Art. 8. Wykonanie niniejszego statutu powierza się Wydziałowi Pow.

Art. 9. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia po zatwierdzeniu go przez władze Nadzorcze.

Z kolei w uchwale Nr. 415 powziętej jednomyślnie przyjęto zasadę w sprawie poboru kosztów kuracyjnych treści następującej:

„Sejmik Pow. na zasadzie art. 27 ustawy z dnia 11/VIII 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94, poz. 747) wprowadza zasadę że wydatki zwyczajne szpitali komunalnych winne być pokryte opłatami za kurację, Komisji sanitarno-szpitalnej zaleca się zwaloryzowanie tych opłat, począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. według kursu franka waloryzacyjnego".

Wreszcie, mając na uwadze dalsze prowadzenie robót inwestycyjnych, jak budowa drogi bitej do Żółkiewki i odbudowa własnego domu Sejmik Pow. powziął jednomyślną uchwałę Nr. 416 treści następującej:

„Na zasadzie punktu 2 art. 21 ustawy z d. 11/VIII 1923 r. o tymczasowem uregulow. finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747) oraz punkt 2 art. 14 ustawy z dn. 15/VI 1923 r. o podwyższeniu podatku gruntowego i budynkowego (Dz. Ust. Nr. 65 poz. 505). Sejmik Pow. uchwala pobrać w r. 1924 na cele inwestycyjne jako budowa drogi bitei i odbudowa własnego domu 50% dodatku do państwowego podatku gruntowego i budynkowego.

W razie pobrania przez odnośny Urząd skarbowy podatku gruntowego i budynkowego wraz z dodatkami przed zatwierdzeniem przez władze Nadzorcze niniejszej uchwały, Sejmik Pow. upoważnia Wydział Pow. do pobrania powyższych kwot w postaci podatku samoistnego".

Punkt 3.

Sprawa zaciągnięcia pożyczki krótkoterminowej w Polskim Banku Komunalnym spada z porządku dziennego wobec braku obecności kwalifikowanej większości (art. 28 tymczas. ordynacji powiatowej).

Na tem posiedzenie zakończono o godz. 7-ej wieczorem.

Sekretarz *(-) Olesiuk.* Przewodniczący *(-) Krzyżanowski.*

Baczcie, o co chodzi i czyńcie, co należy!

Rozporządzeniem Prezydenta Rreczypospolitej Polskiej ogłoszone zostały zapisy na złote akcje Banku Polskiego i zaniechany został druk marek na pokrywanie wydatków państwowych. Przez Bank Polski ma społeczeństwo dla swego całego gospodarstwa narodowego otrzymać do obrotu już z wiosną tego roku zdrowy, stały, własny, na złotym pokładzie należycie oparty pieniądz polski. Ma się dokonać w całym życiu naszem w ciągu najbliższych miesięcy a nawet tygodni olbrzymi przewrót i przełom, sięgający do samych podstaw całego bytu i wszystkich stosunków, materjalnych, i moralnych, każdego obywatela naszego państwa. Bo rzetelny pieniądz odrodzi i uzdrowi nas naprawdę, podczas gdy fałszywy pieniądz zatruwał nas, ubezwładniał i pogrążał w coras cięższą chorobę ciała i duszy narodu a wydobywał na wierzch i rozmnażał przeróżne męty i pasożyty spekulacji, lichwy, paskarstwa, rozrzutnści, życia z dnia na dzień, uszustwa i bogacenia się cudzą krzywdą. Obecnie weszliśmy właśnie w okes ostrego i stanowczego przesilenia tej strasznej, ale już zbadanej i rozpoznanej choroby. W obu wspomnianych rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej mamy w rękach swoich doskonałą receptę. Lekarstwa te wprawdzie są bardzo kosztowne i trudne do nabycia, ale nikt wahać się i namyślać nie może ani chwili. Każda rodzina polska uczynić musi zaraz, doraźnie największy wysiłek, poświęcić wszystkie kosztowności ograniczyć inne interesy I wydatki swje, wysprzedać się i zapożyczyć aby swego rodzica i żywiciela,—aby Ojczyznę, która wszystkim swą miłością i wolnościa, równemi prawami i całym swim mieniem hojnie obdarzała, która wszystkim ponad siły służyła, wyratować z ciężkiej choroby, doprowadzić do zupełnego wyzdrowienia, przywrócić jej tak bogate siły zarówno fizyczne jak duchowe.

Nie o małą rzecz chodzi! Wielka sprawa doniosły przełom rozgrywa się w ogłoszonych zapisach (subskrypcji) na złote akcje Banku Polskiego. To zatem trzeba sobie dobrze uświadomić, dla tego to właśnie zostaliśmy wszyscy zawezwani do ufundowania zdrowego pieniądza stumiljonwego złotowego kapitału założycielskiego. Stać się to musi najpóźniej do dnia 31 marca b. r. Niechże więc nikt nie zwleka i nie skąpi swego mienia i wysiłku lecz wydobędzie i zbierze wszystko, co tylko zdoła wydobyć i zebrać i niech spieszy wziąć udiał w uzdrowienieniu i wewnętrznem odrodzeniu cudownie z kajdan niewoli wyswobodzonej Ojczyzny

Bank Polski musi mieć zdrowe i silne fundamenty w złocie i dobrych walutach (dolarach); wpłaty więc na akcje po sto złotych mogą być przyjmowane tylko w złocie (w sztabach stęplowanych lub monetach) albo w dolarach. Przdewszytkiem więc trzeba na ten cel zużytkować posiadane złote lub dobre waluty. Złoto mógł i może każdy nabywać swobodnie bez żadnych ograniczeń ale dozwolone i ułatwione zostało także nabywanie dolarów wówczas, gdy są natychmiast użyte na kupno akcji Banku Polskiego. Wszystkie Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej i poważniejszych banków przyjmują zapisy na akcje, udzielając potrzebnych wyjaśnień i ułatwień a nawet pomocy w zakupnie dolarów. Także spódzielcze kasy i banki, po całym kraju rozrzcone, ułatwiają zapisy; dokonać je łatwo trzeba jeno „byśmy chcieli tylko chcieć".

Nie należy jednak poprzestać na cichem w pojedynkę spełnieniu obowiązku. Wszędzie tworzyć się powinny miejcowe komitety dla żywej, energicznej i skutecznej propogandy, którаby wszystkich poruszzła i wszystkich dopilnowała, iżby czynili, co uczynić mogą i powinni. Silniejsi niech świecą dobrym przykładem, słabsi materjalnie nich łączą się w tym celu, żeby nabywać grupami po dwadzieścia pięć lub więcej akcji, ponieważ dopiero dwadzieścia pięć akcji daje prawo głosu na Walnem Zebraniu akcjonarjuszów banku. Ale nawet najmniejsi i najsłabsi mogą też porozumiewać się i łączyć, aby razem na imię swego pełnomocnika nabyć kilka lub bodajby jedną złotą akcje Banku Polskiego.

W ten sposób każdy spełniając według wszystkich sił swoich i z nalepszą wolą swój święty obowiązek obywatelski, nie tylko nic nie traci, ale przeciwnie lokuje doskonale swoje mienie, poniewż akcje Banku Polskiego są nie tylko złote i na złocie oparte, ale ponadto w rozmaity sposób przez państwouprzywilejowane i dla tego przynosić będą duży dochód (dywidendę).

Przedewszystkiem jednak pamiętajmy, że chodzi o najlepsze ufundowanie najważniejszej w państwie narodowej instytucji finansowej i kredytowej, która regulować będzie cały obraz pieniężny, cały kredyt i całe życie gospodarcze. Bank ten zaś będzie takim, jakimi będą jego akcjonarjusze. W jego utworzeniu i działaniu spełni się też przysłowie: „jak sobie pościelecie tak się też wyśpicie".

Najwyższy interes Ojczyzny łączy się w tej sprawie z najlepiej zrozumianym interesem własnym. Fundując Bank Polski w imię uzdrowienia i dźwignięcia Oczyzny, budujmy własnemi siłami własną przyszłość lepszą!

Franciszek Stefczyk.
Członek Komitetu Organizacyjnego Banku Polskiego.

Powodzenie subskrypcji.

Ogłaszane w komunikatach Komitetu Organizacyjnego Banku Polskiego wyniki cyfrowe dotąd nie wykazują cyfr imponujących. Komitet bowiem ogłasza tylko te subskrypcje, na które otrzymał już formalne deklaracje i wpłaty. Zapowiedzianych tylko, ale jeszcze nie dokonanych i nie zapłaconych subskrypcji nie wlicza się do wykazu urzędowego.

A przecież już wiemy, że cały szereg „grubych ryb" pokaźne zapowiedział zapisy. Niema jednak w Polsce ludzi i instytucji, któreby były w stanie natychmiast wpłacić złotem lub walutami poważniejsze sumy. Jest to charakterystyczną cechą zubożenia Polski powojennej, że kwota np. miljona złotych dziś wydaje nam się niesłychanie wielką, gdy przed wojną niektóre polskie banki warszawskie miały po 20 miljonów rubli otwartego kredytu w rosyjskim banku państwowym.

A jed[illegible]totnie dziś wszystkie instytucje finansowe i gospodarcze, które zamierzają podpisać poważniejsze ilości akcji Banku Polskiego, starać się muszą usilnie o waluty i pożyczki nawet zagranicą, aby sprostać zobowiązaniom. Nie dziw, że zapewnione już z tej strony poważne zapisy nie figurują dotąd w wykazach Komitetu Organizacyjnego.

A gdy utworzenie Banku Polskiego i rozebranie akcji przez obywateli polskich w interesie wszystkich obywateli konieczną i nieodzowną jest potrzebą, nie

można oglądać się na wielkie firmy i instytucje, na które równocześnie spada obowiązek uiszczenia się z daniny majątkowej, lecz trzeba sięgać w głąb społeczeństwa polskiego i zaapelować do społecznego rozumu wszystkich obywateli polskich.

Subskrypcja oparta o samych bogatych ludzi i wielkie instytucje nie jest tem, czem powinno być stworzenie Banku Polskiego — dziełem ofiarnego, a rozumnego wysiłku całego społeczeństwa polskiego i poczucia jego samoobrony. Stare polskie — tak bardzo ciasne i niemądre powiedzenie: „bezemnie też się obejdzie"—tyle już wyrządziło szkody i tak bardzo osłabiło siłę państwowości polskiej przeszłości.

Dziś hasłem naszem powinno być: „Gdzie potrzeba Polski woła, tam mnie nie zbraknie".

Czy warto podpisać chociażby jedną akcję Banku Polskiego?

Jedna akcja Banku Polskiego — wartości stu złotych—kosztuje około 180 miljonów marek. Dwadzieścia pięć akcyj dopiero daje prawo głosu na Walnem Zgromadzeniu Banku.

Wobec tego niekiedy słyszy się tłomacznie: Na dwadzieścia pięć akcyj mnie nie stać, a mniej kupić nie chcę, gdyż i tak głosu na Walnem Zgromadzeniu nie uzyskam.

Co na to odpowiedzieć? Oto nikt przecież nie zabroni porozumieć się z kilku znajomymi celem wspólnego zakupna 25 akcyj— i uzyskania głosu zbiorowo. Ale pozatem nie należy przeceniać prawa głosu ani nie przywiązywać doń zbytniej wagi. Każdy znawca towarzystw akcyjnch wie doskonale, że na Walne Zgromadzenie przybywa tylko część akcjonarjuszów,—zazwyczaj garstka ciekawch, pragnących ujrzeć jak się odbywa Zgromadzenie, i garstka „grubych ryb", które właściwie nadają kierunek sprawie i decydują o uchwałach.

Koszta podróży na Walne Zgromadzenie, nie bardzo zachęca właścicieli mniejszej liczby akcyj do przybycia na Walne Zgromadzenie.

Niechaj jednak nikt nie sądzi, że akcjonarjusz, nie posiadający 25 akcyj, wogóle nie ma dostępu na Walne Zgromadzenie Banku Polskiego. Przeciwnie, statut Banku (art. 16) wyraźnie przyznaje wszystkim akcjonarjuszom prawo uczestniczenia w Walnem Zebraniu, o ile od 4 miesięcy są zapisani jako akcjonarjusze w księgach Banku Polskiego, posiadają zdolność do działań prawych i mają prawo obywetelskie—a jedynie przy głosowaniu każde 25 akcyj daje jeden głos.

Francuski Bank emisyjny posiada aż 14 tysięcy akcjonarjuszów, prawo głosowania przysługuje tylko dwustu największym akcjonarjuszom. W innych państwach prawo głosu rozpoczyna się od znacznie wyższej niz w Banku Polskim kwoty pieniędzy podpisanych na akcje Banku emisyjnego. W Banku Polskim rozpoczyna się prawo głosu od 2.500 złotych, to jest od 1.000 rubli, 2.000 marek, 3.000 koron przedwojennych.

Okoliczność, że samemu się nie osięgnie prawa głosu, któregoby się może nigdy w rzeczywistości nie wykorzystało, nie może i nie powinna nikogo zrażać do podpisania akcji Banku Polskiego.

Moralny obowiązek wzięcia udziału w subskrypcji z innego płynie źródła—z poczucia obywatelskiego, że każdy prawy obywatel państwa Polskiego w miarę możności przyłożyć powinien ręki do zbudowania najważniejszej instytucji w Polsce od której zależy spokój i niezależność życia gospdarczego—oraz ze zrozumienia, że silne uruchomienie Banku Polskiego każdego z nas osobistym jest interesem.

Wszyscy się przekonali ile straciliśmy przez chorobę pieniędza, wszyscy uzdrowią swe własne sprawy gospodarcze, przyczyniając się do stworzenia instytucji, której walnem i pierwszem zadaniem będzie zapewnienie Polsce zdrowego pieniądza.

Do Związków Samorządowych.

Zjazd samorządów powiatowych z całej Rzeczypospolitej Polskiej, który się odbył w Warszawie dnia 2—3 grudnia 1923 r. przyjął gorąco myśl zakupu przez samorządy akcji tworzonego obecnie Emisyjnego Banku Polskiego. Skład akcjonarjuszów Banku jest sprawą pierwszorzędnej państwowej doniosłości.

Jako ważny czynnik w życiu gospodarczem, kierowany przez ludzi obdarzonych zaufaniem współobywateli — są samorządy szczególniej cennymi uczestnikami dla tak oczekiwanej instytucji. Głos ich winien też wpływ uzyskać w przyszłej gospodarce Banku.

Przypominając o uchwałach Zjazdu, zwracamy się z gorącem wezwaniem, by Samorządy w miarę środków i możności zapisywały się w szeregi akcjonarjuszów Banku. Prosimy o komunikowanie nam o dokonanych przez samorządy zapisach na akcje.

Zarazem zawiadamiamy, że Polski Bank Komunalny w Warszawie pośredniczy bezpłatnie w zakupie akcji i zapisach.

PREZYDJUM ZJAZDÓW: (—) Sen. *J. Zdanowski*
(—) Red. *W. Wakar* (—) Star. *M. Jaroszyński*
(—) Dyr. *M. Nestorowicz* (—) Star. *W. Gajewski.*

Redaktor: Jan Olesiuk. **Drukarnia Sejmikowa w Krasnymstawie.**